

Γαττοκέφαλο, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν.: Πρόσεχε τὰ κλωσσο-
πύλλα, γιὰτ' εἶδα 'ς τὴ γοττότρουπα 'να καττουλοκέφαλο
Γαργαλ. Κατεβάζει τὶς μπουκιές σὰ γαττουλοκέφαλα 'Ηλ.
'Οἱ ἄντρες μου εἶναι φαγάς· κατεβάζει τὶς μπουκιές σὰν κα-
ττουλοκέφαλα (Ναύπλ.)

γαττουλοκλάρι τό, ἀμάρτ. καττουλοκλάρι Λεξ. Π.
Γαργαλ., 968 Π. Βλαστ. 463 Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ.
φ., 24 Δ. Καββάδ., Βοταν.-Φυτολ. Λεξ., 3973.

Ἐκ τῶν οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, καὶ
καττορί.

γαττονουρά 2, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν.

γαττουλοκούραδο τό, ἀμάρτ. καττουλοκούραδο Πε-
λοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, καὶ κου-
ράδι.

Γαττιά 1, ὁ ἰδ.

γαττουλομάνι τό, ἀμάρτ. καττουλομάνι Νάξ. ('Απύ-
ρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, καὶ τῆς
παρχωγ. καταλ. -μάνι.

Γαττομάνι, ὁ ἰδ.: Εἶδα καττουλομάνι 'ν' πού 'ναι
μέσ' 'ς τὸ χωριό! 'εμῆτος εἶν' ὁ κόσμος μὲ τσί κάττες.

γαττουλομάτης ἐπίθ. ἀμάρτ. καττουλομάτης Κάρπ.
Κρήτ. (Σητ. Σφακ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν. κ.ά.)
καττουλομάτης Μύκ. Θηλ. καττουλομάτισσα Μύκ. Οὐδ.
καττουλομάτικο Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ.
Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γαττουλὸς καὶ τοῦ οὐς. μάτι.

Γαττομάτης, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν.: 'Εναι ρουῖσος καὶ καττου-
λομάτης Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τὸ παιδί του ἔναι καττουλο-
μάτικο Πελοπν. (Γαργαλ. Μάν.) || 'Ἀσμ.

Γιὰ μαῦρα μάτια χάνομαι, γιὰ γαλανὰ 'ποθαίνω,
γιὰ τὰ καττουλομάτικα 'ς τὸν "Αδὴ κατεβαίνω
Κρήτ. (Σητ.)

Πουλῶ τηνε τὴν ὁμορφη, τὴ γαιτανοφρουδοῦσα
τσαὶ τὴ γασουλομάτισσα τσαὶ τὴν ξαθομαλλοῦσα
Μύκ.

γαττουλοπαντρειά ἡ, ἀμάρτ. καττουλοπατρειά Πε-
λοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, καὶ
παντρειά.

1) Γαττουλόγαμος 1, ὁ ἰδ.: Πατρειά εἶναι καὶ 'φτού-
νη ἢ καττουλοπατρειά; **2) Γαττουλόγαμος 2**, ὁ ἰδ.:
Μωρ' τί καττουλοπατρεῖες μᾶς βρῆκανε φέτος;

γαττουλοπατιῶ ἀμάρτ. καττουλοπατιάου Πελοπν.
(Γαργαλ. Μανιάκ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, καὶ τοῦ
ρ. πατιῶ.

Ρέπω πρὸς ἀθεμίτους καὶ κρυφίους ἔρωτας (ἐπὶ γυναικῶν
γενικῶς ἢ καὶ ἐγγάμων ἀμφοτέρων τῶν φύλων) ἐνθ' ἄν.:
Αὕτὴ καττουλοπατιάει Γαργαλ.

γαττουλοπόδης ἐπίθ. ἀμάρτ. καττουλοπόδης ΔΚρήτ.
Οὐδ. καττουλοπόδι ΔΚρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, καὶ πόδι.
'Επὶ προβάτων, τὸ ἔχον εἰς τοὺς πόδας χρῶμα γαλῆς, λευ-

κὸν δηλ. μετὰ στιγμάτων ἢ ραβδώσεων κιτρινωτοῦ βαθέος
χρῶματος.

γαττουλοπουλάκι τό, ἀμάρτ. γαττουλοπ'λάκι Πε-
λοπν. ('Ηλ.) καττουλοπ'λάκι Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαττουλόπουλο καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
-άκι.

Γαττόπουλο, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν.

γαττουλόπουλο τό, Θράκ. ('Αδριανούπ.) γαττουλό-
π'λο Πελοπν. ('Ηλ.) καττουλόπ'λο Πελοπν. (Βερεστ. Γαρ-
γαλ.) κατσοόπουλε Τσακων. (Πραστ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαττούλι, παρ' ὁ καὶ κατσούλι, καὶ τῆς
ὑποκορ. καταλ. -πουλο, δι' ἣν ἰδ. -πουλος. 'Ο τύπ. κα-
τσοόπουλε ἐκ τοῦ *καττουλόπουλε>*καττουόπουλε,
δι' ἐκκρουσιν τοῦ ἀτόνου -ου-. Πβ. γαττουλόγαμος.

Γαττόπουλο, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν.: 'Εγέννησε κείνη ἡ μα-
ναστήρα ἡ κατσούλα κ' ἔκαμε πέδε καττουλόπ'λα Βερεστ.
|| 'Ἀσμ.

Νὰ φέρωμε λαδάκι καὶ σαμολαδάκι

ν' ἀλείφουμε τὶς γάττες καὶ τὰ γαττουλόπουλα

(παιδικὸν) 'Αδριανούπ.

γαττουλοπροβιά ἡ, ἀμάρτ. καττουλοπροβέ ΔΚρήτ.
καττουλοπροβιά Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, καὶ προ-
βιά.

'Η δορὰ τῆς γαλῆς. Συνών. γάττια **2**, γαττοπροβιά,
γαττουλοτόμαρο.

γάττουλος ὁ, ἀμάρτ. κάττουλος 'Αθῆν. (παλαιότ.)
κάττουλε Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) κατσοῦλος Πελοπν.
('Αχαῖα)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, κατὰ
μετασχηματισμὸν καὶ κατ' ἔννοιαν μεγεθυντικὴν.

1) Γάτταρος, ὁ ἰδ. 'Αθῆν. (παλαιότ.) Τσακων. (Πραστ.):
Πετιέται ὁ ἄλλος κάττουλος, πού ἦτανε 'ς τὴν ἀσκάλα (ἐκ
παραμυθ.) 'Αθῆν. (παλαιότ.) "Ορα ἕνα κάττουλε π' ἔν'
παξιόν (κοίταξε ἕνα γάτταρο πού ἔρχεται) Πραστ. **β) Γάτ-
τος 1**, ὁ ἰδ. Τσακων. (Χαβουτσ.) **2) Μεταφ.**, ἄνθρωπος
πονηρὸς καὶ δόλιος Πελοπν. ('Αχαῖα): Φύγε, κατσοῦλο, ἀπὸ
μπροστά μου, γιὰτὶ κᾶτι λάκκο μοῦ σκάβεις. Πβ. γάττος **5**.
'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Κατσοῦλος Πελοπν. (Κυνουρ.)

γαττουλὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. καττουλὸς Κάρπ. Κρήτ. Πε-
λοπν. (Κίτ. Μάν. Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα. Διὰ τὸν
σχηματισμὸν, βλ. Γ.Χατζιδ., Λαογρ. 7 (1923), 91.

'Επὶ ὀφθαλμῶν, ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῶν ὀφθαλμῶν τῆς γα-
λῆς (κυανοῦν λίαν ἀνοικτὸν) ἐνθ' ἄν.: Μάθια καττουλά
σὰ δὲ βλάβο τ' ὄρανοῦ Κρήτ. 'Εχει μά'τα καττουλά Πελοπν.
(Κίτ. Μάν.) 'Εχει κᾶτι μάτια καττουλά Πελοπν. (Τριφυλ.)

γαττουλόσκατο τό, ἀμάρτ. καττουλόσκατο Πελοπν.
(Γαργαλ.) καττου'όσκατο Κρήτ. ('Αλίκαμπ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαττούλα, παρ' ὁ καὶ κατσούλα, καὶ
σκατό.

Γαττιά 1, ὁ ἰδ.: Οἱ παλιόγαττες! Μοῦ γιομίσανε τὸ
γῆπο καττουλόσκατα Γαργαλ.

γαττουλοτόμαρο τό, ἀμάρτ. καττουλοτόμαρο Πελοπν.
(Γαργαλ.)

